



SOM EL QUE SEMBREM

S'ha dit que som el que mengem. I en bona part ho entenem així. Els dietistes prou s'afanyen a donar-nos lliçons de com hem de cuidar el cos i què ens convé menjar. Perquè el cos necessita equilibri i compensar, en cas de necessitat, allò que li fa falta. En sabem la teoria.

No ens podem quedar satisfent només les necessitats corporals o econòmiques. L'estètica, la capacitat de reflexionar, el somriure, l'estimar o el dialogar, per dir uns exemples, quedarien al marge del projecte que hem de construir. I més encara tota la dimensió espiritual. Som tot una cosa. Prescindir-ne és autodestruir-se.

Poso l'accent avui en l'esforç necessari per deixar rastre. Som sembradors de futur. L'home recull allò que ha sembrat, diu l'Apòstol Pau. Així podem afirmar que si ha prevalgut un afany de fer diners al marge del bé comú ens ha portat a una crisi que és conseqüència del mal fer egoista.

Quina herència deixarem a les futures generacions? Mesquinesa o joia de compartir? Cultura de diàleg o judicis condemnatoris dels que no són dels meus? Perdó o ressentiment? Sentit de transcendència o pur materialisme? I quin model de família som i transmetem?

Haurem d'entendre que no hi ha cap esforç inútil quan es fa per servei dels altres. Ni cap silenci inútil si està ple de sentit. Per tenir molta alçada cal arrelar a fons. La Quaresma és cavar i adobar aquella llavor que hem plantat amb esforç. Per Pasqua florirà. Cert!

SOMOS LO QUE SEMBRAMOS

Se ha dicho que somos lo que comemos. Y en buena parte así lo entendemos. Los dietistas se preocupan de darnos lecciones de cómo debemos cuidar nuestro cuerpo y qué nos conviene comer. El cuerpo necesita equilibrio y compensar en caso de necesidad, aquello que le falta. Sabemos la teoría.

No podemos engañarnos satisfaciendo sólo las necesidades corporales o económicas. La estética, el diálogo, para poner dos ejemplos, quedarían al margen del proyecto que debemos construir. Y todavía más la dimensión espiritual. Somos todo una cosa. Prescindir de ello es autodestruirse.

Quiero subrayar que es necesario el esfuerzo para remover la tierra. Ser sembradores de futuro nos hace consciente que el hombre recoge lo que ha sembrado, como dice el Apóstol Pablo. Así podemos afirmar que si somos víctimas de la crisis es porque se especuló egoístamente al margen del bien común.

¿Qué herencia dejaremos a las futuras generaciones? ¿Mezquindad o el gozo de compartir?. ¿Cultura del diálogo o juicios condenatorios de los que no son de los míos? ¿Perdón o resentimiento?. ¿Sentido de trascendencia o puro materialismo? ¿Qué modelo de familia construimos y transmitimos?

Todo ello, si queremos avanzar y superarnos supone esfuerzo que jamás es inútil. Ni tan si quiera el silencio es inútil cuando está lleno de sentido. Para tener grandeza hay que ser muy humilde. Para crecer se necesitan raíces. La Cuaresma es el tiempo para cavar, abonar aquella simiente que hemos plantado con esfuerzo. En Pascua veremos flores. Ciertamente!



MOVIMENT PARROQUIAL

Batejos

Gener Thiago Arif Hernández Gori
Kiara Liz Hernández Gori
Tania Pavón Ramos
Juan Ignacio Loyola Romero
Gerard Llobregat Franquès

Exèquies

Des. Cresència Franquès Gómez, 79
Hipólito Martín García, 96

Gen. María Josefa Aranda Ruiz, 93
Cristóbal Ramírez Vilches, 76
Antonio Segura Ruiz, 82
Maria Vallverdú Maduell, 92
Jaume Ribé Cartaña, 62
Felipa Reiné Rios, 80

Feb. Adela Gabarrón Marín, 77
M^a Dolores Casado Luque, 58
Jesús Maria Llorens Amat, 44
Maria Roig Ràfols, 84



La Festa de la Sagrada Família va donar l'oportunitat als matrimonis nous i una bona colla de totes les edats de renovar la promesa de fidelitat i donar gràcies a Déu.

MUSEU DE RELIGIOSITAT POPULAR

La inauguració del Museu de Religiositat popular fa reviure la història, els sentiments de fe i l'expressió d'una determinada manera de ser.

SOPAR DE LA FAM

Entorn d'un centenar de persones hi participaren, més nombroses donacions del que en diem Fila 0 van fer que el problema de la Fam del món es convertís en un acte de Solidaritat i de germanor pels d'aquí.

UNA POSTAL CADA DIUMENGE

Els infants de segon, que fan la Comunió enguany reben una postal de diferents motius de l'Església. És un col·lacionable que molts desitgen.



Pescadors i pescats. "Seràs pescador d'homes". Sant Pere va rebre l'encàrrec i ja els més petits ho saben. Els qui són pescats per l'Església, es convertiran en pescadors: que vol dir que convidaran a altres a ser de la colla de Jesús.



REUNIÓ AMB PARES

El diumenge al matí: xocolata, concurs/examen sobre els continguts de la catequesi i l'Eucaristia ben participada. Un encert. Com cal.



Els Col·loquis mensuals que es fan al Centre Parroquial agafen molts àmbits. Les tres directores dels Centres Educatius exposen els plantejaments que es fan en cada lloc i els reptes que tenen.

Preneu nota i participeu-hi

Dia 28 de febrer, Diumenge

A les 7 de la tarda.

Misa en castellano con inmigrantes

Dia 7 de març, diumenge

A les 5 de la tarda Recés

Al Santuari de la Mare de Déu de la Pineda

Reflexió de Mn Joaquim Claver:

“Quaresma un temps per a recomençar”

Dia 12 de març, divendres:

A les 20 hores

Al Centre Parroquial

A manera de Pregó de Setmana Santa

Dolors Tribó, Gna. Vedruna

“Viure el present per sembrar futur”

Dia 14 de març, diumenge

A 2/4 de 7 de la tarda l'Església

Concert del grup Gramola pels damnificats d'Haití

Dia 20 de març, diumenge

Pelegrinatge a Montserrat

amb l'Arxiprestat del Tarragonès Ponent

Apunteu-vos al Centre Parroquial

abans del dia 12

El “Tu ajudes”. Vota el 1362

Somien en pintar l'Església, però abans s'han de fer moltes altres coses.

Després de la calefacció i ara fer un necessari tractament per les termites i els corcs, ens disposem a renovar tota la instal·lació elèctrica i il·luminar tots els espais foscos, donant relleu als detalls i creant diferents ambients segons les circumstàncies. Es farà en diferents etapes.

Per això demanem que **voteu el 1362**
que és el número
de l'Obra Social de Caixa de Tarragona

Tot aquell que vulgui rebre informació
i formació des de la parròquia,
pot demanar-ho a través de
parroquiaconstanti@tinet.cat

QUARESMA

Tiempo de preparación para la Pascua.

40 días que nos muestran el camino para llegar al Resucitado.

Un tiempo y unos ejercicios que favorecen el crecimiento de la fe íntegra

ELS TRES EXERCICIS QUARESMAIS:

El dejuni:

Ascesi, domini davant l'abundància. Austeritat.

Desert: lloc místic. Afavoreix la sensibilitat.

Signe de llibertat davant el desig. Domini del JO.

Oració:

La lluita o el combat contra el Maligne es guanya amb la pregària. La pregària és la força del feble. DÉU a favor nostre. Ho reconeixem.

Almoïna:

És la misericòrdia envers els ALTRES.

La solidaritat verifica el grau de fe.

Cridats a ser la mà estesa de Déu.

Les tres dimensions són una sola cosa.

Es vivifiquen entre elles.

TAMBÉ PER QUARESMA

Dissabtes, abans de l'Eucaristia Vespres

Divendres, de 6 a 7 tarda Confessions

Divendres, a 2/4 de 8 vespre Via-crucis

Diumenge, a les 6 tarda Via-crucis

El papa León el Grande recuerda la costumbre de los emperadores de dejar en libertad a los presos en honor a la pasión y resurrección del Señor.

Y luego dice:

“Que el pueblo cristiano imite pues a sus príncipes y que a ejemplo de los emperadores anime a perdonar allí donde se encuentren. No es justo que las leyes particulares sean más rigurosas que las públicas. Perdonemos las faltas, rompamos cadenas, olvidemos las injurias, abandonemos la venganza: entonces la fiesta sagrada, gracias al perdón divino y humano nos encontrará alegres y gozosos”

Es tiempo de preparar la **Gran Fiesta**:
la liberación de todo mal, es **la Pascua**

Conèixer per Estimar

MUSEU DE RELIGIOSITAT POPULAR

A les escales del campanar, i tocant al Cor de l'Església, en les tres sales on s'havia fet la catequesi s'hi ha posat un conjunt de peces que ens diem "religiositat popular". Es posa l'accent en tres nivells: tal com era l'altar i altres aspectes de l'església; el de les cases i el de la catequesi. Farcit amb altres elements que ho enriqueixen

No podem pretendre reduir Déu en una imatge: seria idolatria; Però sí que les imatges ens recorden i ens evocuen el Transcendent.

La religiositat popular és una expressió variable de la fe. Cada lloc, cada llengua, cada terra i cada festa tenen les seves imatges, els seus cants, els seus vestits i les seves maneres de dir. Són signes necessaris, però a la vegada relatius.

Som fills d'aquesta manera de visualitzar els sentiments religiosos; una manera canviant, que cal respectar.

A partir de les diferents expressions populars de la fe cristiana, hem d'aprofitar-ho per anar més enllà.

Una imatge d'un sant ens ha de portar al Crist que ell creia i per qui va donar la vida. Una medalla ens ha de recordar com l'amor de Déu és a prop nostre, etc.

La Parròquia agraeix tots els objectes, imatges quadres, llibres de pietat, rosaris, escaparates i demés que s'han cedit o es vulguin cedir i que s'exposen als qui vulguin veure-ho.

El repte: crear noves maneres d'expressar la fe segons l'estil i el gust del nostre temps.

